

Terug naar Bijbel index	Terug naar Boek index
---	---------------------------------------

Lucas 20

- 1 En het geschiedde op een der dagen, waarop Hij het volk in de tempel leerde en het evangelie verkondigde, dat de overpriesters en schriftgeleerden met de oudsten daarbij kwamen staan,
- 2 En zij spraken tot Hem zeggende: Zeg ons, krachtens welke bevoegdheid doet Gij deze dingen, of wie is het, die U deze bevoegdheid gegeven heeft?
- 3 Hij antwoordde en zeide tot hen: Ik zal u ook een vraag stellen: Zegt Mij:
- 4 De doop van Johannes, was die uit de hemel of uit de mensen?
- 5 Zij overlegden samen en spraken: Indien wij zeggen: Uit de hemel, zal Hij zeggen: waarom hebt gij hem dan niet geloofd?
- 6 Doch indien wij zeggen: uit de mensen, dan zal het volk als een man ons stenigen, want het is ervan overtuigd, dat Johannes een profeet was.
- 7 En zij antwoordden, dat zij niet wisten, vanwaar deze was.
- 8 En Jezus zeide tot hen: Dan zeg Ik u ook niet, krachtens welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.
- 9 Hij begon tot het volk deze gelijkenis te spreken: Iemand plantte een wijngaard en hij verhuurde die aan pachters en ging geruime tijd buitenslands.
- 10 En toen het de tijd was, zond hij een slaaf tot de pachters, opdat zij hem van de vrucht van de wijngaard zouden geven. Maar de pachters sloegen hem en zonden hem met lege handen weg.
- 11 Maar hij ging voort en zond een andere slaaf. Zij sloegen ook die, behandelden hem smadelijk en zonden hem met lege handen weg.
- 12 En hij ging voort en zond een derde. Zij verwondden ook die en wierpen hem buiten de wijngaard.
- 13 Toen zeide de heer van de wijngaard: Wat moet ik doen? Ik zal mijn geliefde zoon zenden; die zullen zij wel ontzien.
- 14 Maar toen de pachters hem zagen, overlegden zij met elkander en zeiden: Dit is de erfgenaam: laten wij hem doden, opdat de erfenis voor ons zij.
- 15 En zij wierpen hem buiten de wijngaard en doodden hem. Wat zal dan de heer van de wijngaard met hen doen?
- 16 Hij zal komen en die pachters ombrengen en de wijngaard aan anderen geven. Maar toen zij dat hoorden, zeiden zij: Dat nooit!
- 17 Maar Hij zag hen aan en zeide: Wat betekent dan dit, dat er geschreven is: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden?
- 18 En ieder, die op die steen valt, zal verpletterd worden; en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen.
- 19 En de schriftgeleerden en overpriesters trachtten op hetzelfde ogenblik de hand aan Hem te slaan, maar zij vreesden het volk. Want zij begrepen, dat Hij deze gelijkenis met het oog op hen gesproken had.
- 20 En om Hem na te gaan zonden zij spionnen uit, die zich voordeden als vrome mensen, om Hem op een woord te vatten, ten einde Hem te kunnen overleveren aan het gezag en de beschikking van de stadhouder.
- 21 En zij vroegen Hem en zeiden: Meester, wij weten, dat Gij rechtuit spreekt en leert en niemand naar de ogen ziet, maar in waarheid de weg Gods leert;
- 22 Is het ons geoorloofd de keizer belasting te betalen of niet?
- 23 Doch Hij doorzag hun sluwheid en zeide tot hen:
- 24 Toont Mij een schelling; wiens beeldenaar en opschrift draagt hij? Zij zeiden: Van de keizer.
- 25 En Hij zeide tot hen: Geeft dan de keizer wat des keizers is, en Gode wat Gods is.
- 26 En zij konden tegenover het volk op geen woord van Hem vat krijgen. En zij verwonderden zich over zijn antwoord en hielden zich stil.
- 27 En tot Hem kwamen enige der Sadduceeen, die ontkennen, dat er een opstanding is, en zij ondervroegen Hem,

28 En zeiden: Meester, Mozes heeft ons voorgeschreven, indien iemands broeder getrouwd is en kinderloos sterft, dat dan zijn broeder de vrouw nemen moet en voor zijn broeder nakomelingschap verwekken.

29 Nu waren er zeven broeders. En de eerste nam een vrouw en stierf kinderloos.

30 En de tweede nam haar,

31 En de derde, en zo alle zeven, en zij stierven zonder kinderen na te laten.

32 Eindelijk stierf ook de vrouw.

33 Die vrouw dan, van wie van hen zal zij in de opstanding de vrouw zijn? Want alle zeven hebben haar tot vrouw gehad.

34 En Jezus zeide tot hen: De kinderen dezer eeuw huwen en worden ten huwelijk genomen,

35 Maar die waardig gekeurd zijn deel te verkrijgen aan die eeuw en aan de opstanding uit de doden, huwen niet en worden niet ten huwelijk genomen.

36 Want zij kunnen niet meer sterven; immers, zij zijn aan de engelen gelijk en zij zijn kinderen Gods, omdat zij kinderen der opstanding zijn.

37 Maar dat de doden opgewekt worden, heeft ook Mozes bij de braamstruik aangeduid, waar hij de Here noemt de God van Abraham en de God van Isaak en de God van Jakob.

38 Hij is niet een God van doden, maar van levenden, want voor Hem leven zij allen.

39 Enige van de schriftgeleerden antwoordden en zeiden: Meester, Gij hebt goed gesproken.

40 Want zij durfden Hem niets meer vragen.

41 Maar Hij zeide tot hen: Hoe kan men zeggen, dat de Christus een zoon van David is?

42 Want David zelf zegt in het boek der Psalmen: De Here heeft gezegd tot mijn Here: Zet U aan mijn rechterhand,

43 Totdat Ik uw vijanden gemaakt heb tot een voetbank voor uw voeten.

44 David noemt Hem dus Here; hoe kan Hij dan zijn zoon zijn?

45 Terwijl al het volk het hoorde, zeide Hij tot de discipelen:

46 Wacht u voor de schriftgeleerden, die gesteld zijn op het wandelen in lange gewaden en houden van begroetingen op de markten, erezetels in de synagogen en eerste plaatsen bij de maaltijden;

47 Die de huizen der weduwen opeten en voor de schijn lange gebeden uitspreken; dezen zullen een zwaarder oordeel ontvangen.

[vorig hoofdstuk](#) [volgend hoofdstuk](#)

From:

<https://studie.famvisser.net/> - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:

<https://studie.famvisser.net/doku.php?id=lucas20>

Last update: **2022/05/06 21:59**

